

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 267

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἴπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Μαρτίου 1884.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ

ὦ πρόγονοί μας γίγαντες, γιὰ μᾶς τοὺς ἀπογόνους βεβαίως δὲν θὰ ἔχετε παράπονο κανένα . . . Ἐὰν σᾶς ἐξεχάσαμε ἐδῶ καὶ τόσους χρόνους καὶ οὔτε κἂν μᾶς ἐμελλε γιὰ τὸ Ἐἰκαστέον, ἀλλὰ ἐφέτος τίποτα δὲν ἔχετε νὰ πῆτε, καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς τάφους σας θὰ ἐνθουσιασθῆτε.

Ἀκούσατε τί θούρια, τί ζήτω, τί κανόνια! κυττάετε τί στέφανοι, τί δάφναις, τί μυρτιαῖς! Ἴδέτε βλογάλαναις σηκικαῖς ἄστα μπαλκόνια, φανούς, βετσίνας, φώσφορα, λαμπάδες καὶ φωτιαῖς! ὦ! τί ζωή, τί κίνησις κ' ἀνάστασις ἄστο γένος! κ' ἐγὼ ἀκόμη τραγουδῶ κατενθουσιασμένος.

Ὅποιοι πατριωτισμοὶς κ' ἐλευθερίας αἶρα! Μὲ μὴ σημαία ὁ καθεὶς σφυρίζει ἄν τρελλός, καὶ φαίνεται ἄστο θέατρο τοῦ Μπούκουρη κ' ἡ ΛΑΥΡΑ, κ' ὁ ΓΕΡΜΑΝΟΣ μας γίνεται Τενόρος Ἴταλός. Πρώτη φορά τοῦ Σολωμοῦ οἱ ὕμνοι τραγουδεῖσονται κ' ἔξω φρενῶν οἱ Ἕλληνας ἄστα σύννεφα κατερροῦνται.

Ἴδέτε καὶ τὰ ὄπλα σας ἄστην Ἐκθεσίμ μας πέρα, ποῦ τόσο χρόνο τᾶτρωγε κρυμμένα ἡ σκουριά! ἀλλὰ κ' αὐτοῦ ἡ εἴσοδος δὲν μένει ἐλευθερία, κ' ἀνάγκη νὰ πληρώσουμε τὸ θέαμα βαρβαρία. Σε τέτοιο ἐνθουσιασμό καὶ κνηγυρί πρέπει νὰ χώνεται καὶ κατὶ τι ἄστην ἐρημὴ μας τσίπη.

Ἐξόπνησαν ἐλεύθεροι, ἐξόπνησαν καὶ δαῦλοι! σημαίνει τῆς ἐλευθερίας ἡ ποθητὴ καμπάνα . . .

Ἀκούσατε καὶ ἄστον Πειραιᾶ τὸ λόγο τ' Ἀφεντούλη καὶ κανονιαῖς ἄστον καφρονὲ τοῦ ἥρωος Σουσάνα. Τί ρήτορες! τί ποιηταί! . . . θεέ μου τί ἡμέρα! Ἐφέτος θὰ τινάζουμε τὸ ἔθνος ἄστον αἶρα!

Τρέμε, Σουλτάνε, τρέμετε, Ἀνατολή καὶ Δύσις! Τρέμετε, Σλάβοι, Βούλγαροι, Αὐστριακοί, Ρουμάνοι! Ἐξόπνησε τοῦ Ἑλληνισμοῦ κομισμένη φύσις, κ' ἄλλα ζυγνήση μὴ φορὰ κανένας δὲν τὸν πιάνει. Τρέμε, Σουλτάνε, τρέμετε, Ἀνατολή καὶ Δύσις! Ὁ Ἕλληνας θραυεὶ σήμερα τοῦ δούλου τὰς ἀλύσεισις.

Φαναξέτε, Πανέλληνες, σ' ὄλο τὸ κόσμον ΒΑΡΔΑ, σηκώσατε ψηλά ψηλά τῆς γαλιαναῖς παντιέρας, στολίσσατε τὰ στήθη σας μ' ἐλευθερίας κωνιαρόδα, καὶ ψάλλσατε μὲ τύμπανα, λαούτα καὶ φλογεραῖς. Στεφανωθῆτε μὲ μυρτιαῖς καὶ πράσινα χορτάρια, καὶ σκουζέτε μὲ μὴ φωνὴ « ὩΣ ΠΟΤΕ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ; »

ὦ πρόγονοί μας γίγαντες, καὶ σὺ, πατρίς μας φίλη, εἰς εἰς τὰ ἐρχόμενα λησμονηθῆτε χρόνια, ἂν δὲν ἀνάφη κ' ἄλλοτε πρὸς χάριν σας κανδύλι, ἂν ζήσωμε μὲ μετοχαῖς Λαυρίου καὶ κουπόνια, κ' ἂν ἦναι μόνη μας φροντίς τὰ ΠΑΓΙΑ κ' ἡ ΠΑΝΤΑ, θαρρῶ πῶς τέτοια ἑορτὴ σᾶς φθάνει ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

SOURIS

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Είνε περίεργον ψυχολογικόν φαινόμενον ή αίφνιδια έξαψς, ή καταλαδοϋσα έφετος τον έλληρικόν κόσμον προς πανηγυρισμόν τής 25 Μαρτίου. Παντοϋ όπου ύπάρχουν έλληνες θλ έορτασθη σήμερον έν έκτάκτω μεγαλοπρεπεία και πομπή, ίδια δε ένταϋθα. 'Ο α' Ασμοδαίος», μη ήξέϋρων πώς να συμμεθέξη τής έορτής των συμπολιτών του, διότι ουτε κανόνια ώς ό κ. Σουζάννας έχει νά ρίψη, ουτε μέλος κανενός συλλόγου είναι, ουτε φοιτητής δεικ να βάλη κοκάρδαν, περιορίζεται νά εύχηθη όπως άν πράγματι ή έφρετινή πανήγυρις εκδηλωί τον σεβασμόν των υιών προς τους θανόντας ένδόξους αϋτών πατέρας να εξακολουθήση και εις τό μέλλον, διότι πολύ φοβείται, ότι ή θέρμη αϋτή τής φιλοπατρίας δεν θα έπεκταθη ουτε μέχρι του προσεχούς έτους.

'Ενθιμείσθε πώς έρωτάετο μέχρι χθες ή σημερινή ήμέρα; 'Η έσχάτη των βασιλικών έορτών άνεμένετο μετά περισσοτέρου ένδιαφέρóντος. Τέσσαρα κανόνια εκυλιόντο εις τήν πλατείαν του Συντάγματος, δέκα στρατιώται περτέσσοντο κατά μήκος τής όδου 'Ερμού, και έσημαιοφόρον μερικη κουρεία και ξενοδοχεία. 'Ενώ θαυμάσατε τήν μεγαλοπρεπειαν τής έφρετινής! Μόνος ό κ. Σουζάννας, άγων διπλήν έορτήν τήν 25 Μαρτίου και τήν των έγκανίων του καφενείου του, θα παρατάξη πυροβολοστοιχίαν εξ 6 κανονίων, άτινα θα βροντώσιν εξαγγέλλοντα άνθ τον Πειραιά τό μέγεθος τής ήμέρας και τό άνοιγμα του καφενείου.

'Εφέτος ή έορτή ήρχισεν από μιās ήδη εβδομάδος. 'Η όδός 'Ερμού ήγαν όλες αϋτές τας ήμέρας τήν 25 Μαρτίου, χάρις εις τας σημαίας άς άνεστήλωσαν έξωθεν των καταστημάτων όλοι οι πατριωτικοί έμποροι μας, οτινες τόσο ένθουσιασμόν έδειξαν και και τόσον διάθεσιν προς εκμετάλλευσιν τής έορτής, ώστε εις ήρώτα άν αι έφρετιναι πομπή ύπεκινήθησαν υπό των έμπόρων και άν έχουν σκοπόν έκτός του πανηγυρισμού τής ήμέρας και τήν προαγωγήν τής έγχωρίου βιομηχανίας.

Αϋτό δε καθ' ήμάς είναι και ό μόνος πρακτικός λόγος αϋτής, οϋτως εις τὰ καλά καθούμενα ύποκινήσεις χωρίς να είναι ουτε είκοσπενταετηρίς, ουτε πενηντοετηρίς ή εκατονταετηρίς. 'Εκτός είν γίνεται διότι εύρισκόμεθα εις τό 84 και έπομένως έχουν περσαι τρία 21 μέχρι σημεριν.

Να ιδήτε ότι τὰ έμπορικά, τὰ όποια τούσας ήμέρας έφερον σημαίας, σημερον δεν θα έχουν καμμίαν!

'Υπερ πάσας τας ανώτερω διαδηλώσεις του κοήμονος κοινού και υπέρ αϋτήν έτι τήν έν τω Θεάτρω διακωμώδησιν του όρκου τής Λαύρας συγγινεί ήμάς τό μέρος όπερ θλ λάβη εις τὰ θεάματα ή γενναία φρουρά. 'Η ιδέα έξήλθεν ως λέγεται εκ τής μεγαλοφυούς κεφαλής του ύπουργού τής Ζακύνθου. 'Εν τάγμα στρατού θα έξέλθη, λέγει, απόψε εις τής όδους ψάλλον θούριόν τι άσμα και φέρον ανημμένας λαμπάδας. 'Υποθέτομεν ότι αι πολεμικαι αϋται έπίδειξεις άπεφασίσθησαν όπως δειχθη ότι και οι έορτάζοντες απόγονοι είναι, ως και οι ένδοξοι πρόγονοι αϋτών, είθιμμένοι εις τό πύρ και εις τους παιάνας των μαχών.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

'Ο κ. Λάτας όμιλών κατά τήν χειροτονίαν του ειπεν ότι παις ών έκρουε τους κώδωνας των εκκλησιών κατά τας εκλογάς, οσάκις έπέτύγχανον φίλοι του ύποψήριοι. Οϋτως εξηγείται ή προς αϋτόν στοργή του κ. Λομβάρδου. Τον φόρον τουτον τής κωδινοκρουσίας τω πληρώνει σήμερον ό κ. Λομβάρδος έν ευαγγελική άλληλεγγύη, άρϋ άν πιστεύσωμεν τήν 'Ελπίδα τής Ζακύνθου, οι κώδωνες των εκκλησιών ήρχουν εκει καθ' όλην τήν ήμέραν τής ένταϋθα χειροτονίας του κ. Λάτα.

Καθ' α λέγεται ό κ. Λάτας όλίγας ήμέρας πρό τής χειροτονίας του έζήτη: ν' αγοράση χρυσήν ταμπακέραν. Οι εύσεβεις χριστιανοί όσοι ήκουσαι τουτο έσταυροκοπήθησαν αναφωνούντες: Vade retro Satanas! 'Αλλ' ό 'Ασμοδαίος σατανική δικαιοματι, νομίζει ότι επειδή λέγεται ότι ή χωρητικότης τής ταμπακέρας ήτο ύπερβολική καλόν θλ ήτο να ένεργηθώσιν έρευναί περι του μεγέθους τής μύτης, διχ τήν όποίαν ήτο προωρισμένη ή ταμπακέρα.

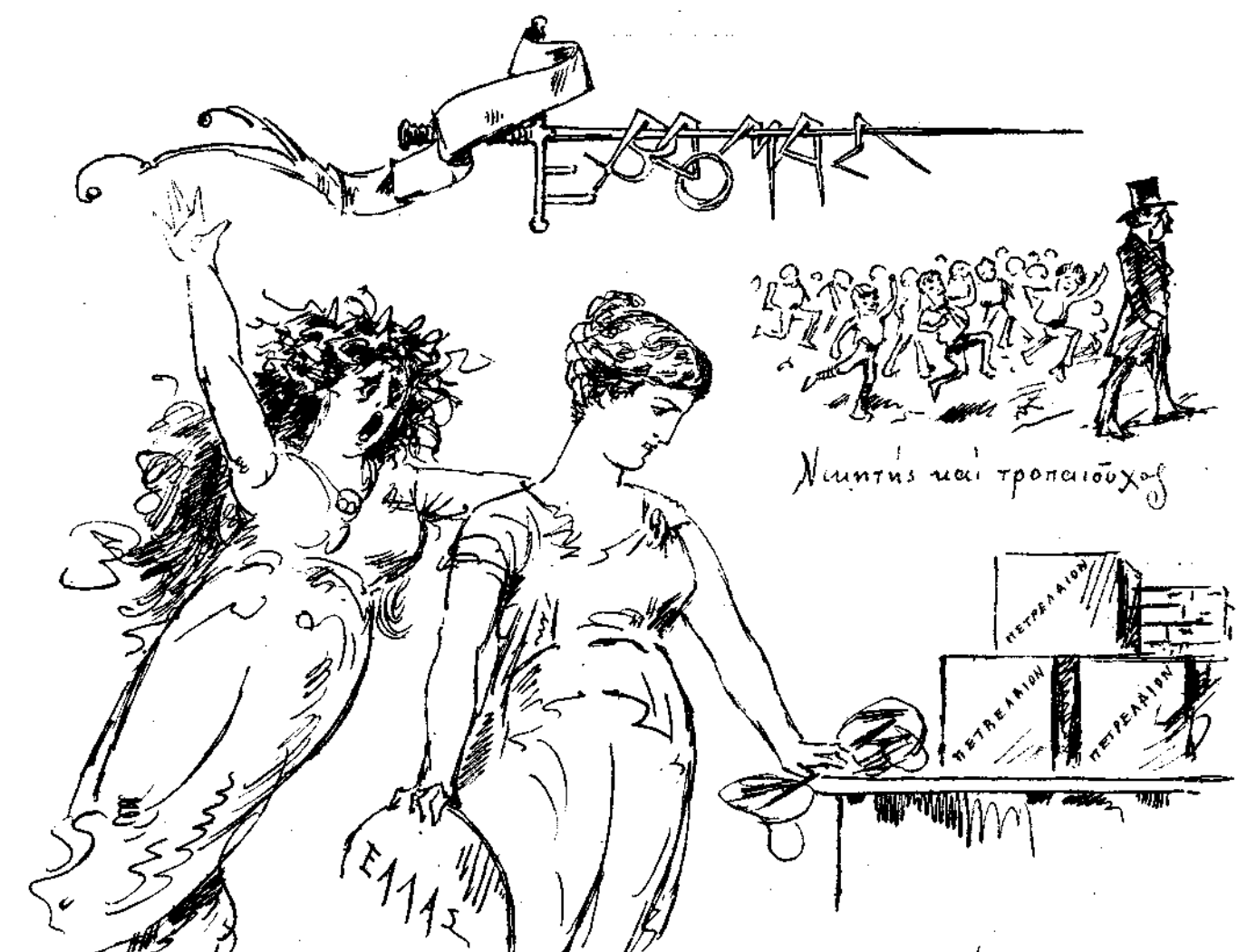
Διχ του νέου δασμολόγου δευ φορολογείται έπαχθώς ό σάκων. 'Ημείς ένομίζομεν ότι και τὰ δύο αϋτά, τό τε σχοινί και τό σαπούν, θλ τὰ έφορολόγει άνηλεώς ό κ. Τρικούπης.

'Ελάβομεν έπιστολήν 'Ενός 'Αγρινιώτου, ως ύπογραφεται, δι' ής έπανορθοί τό γραφέν έν τω προηγούμενω φύλλω ότι ό ήρως του έν Πάτρας σκανδάλου κ. Ζαλοϋχος είναι Μεσολογγίτης. 'Ο 'Αγρινιώτης μας δικεβαίοι ότι ό ανώτερω άξιότιμος κύριος είναι 'Αρτινός και ύποθέτομεν και ήμείς, ως εύφυώς παρατηρεί ό έπιστέλλων, ότι καμμία άλλη πόλις δεν θλ τον διαφικονεικηση.

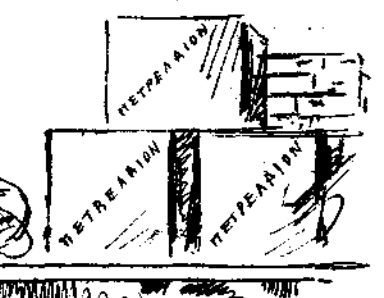
Τας έφημερίδας έχουν καταλάβει αϋτάς τας ήμέρας δύο φαγοϋραι τής εποχής: Ποια είναι τὰ αληθή και ποια τὰ ύποβολιμαία των εκθεμάτων τής 'Ιστορικής 'Εκθέσεως και πρὸς εκ των ανδρών τής επαναστάσεως έπροτιμήθησαν, ένω άλλοι ήδικήθησαν και δεύτερον, ποσα των επαρχιακών φύλλων συντάσσονται τή κυβερνήσει και ποσα τή αντιπολιτεύσει.

'Ο αγαπητός διευθυντής τής αστυνομίας πάλιν εκαιμε θαύματα εις τήν έπιθεώρησιν του Γουδίου' άλλ' άρϋ εκτύπησε κατά παντα κάλλιστον έπιλογίαν, έπειτα τον έπεικέθη, τω προσέφερε χρήματα και τω εξήτησε συγγνώμη. Πληροφορούμεθα ότι άπαρράλλακτως προχθές δύο χωροφύλακες κατεκρεούρησαν ένα πολιτην καίεπειτα τον προσεκάλεσαν να κρουν μαζί έν παρακαμάνω καπηλείω. 'Υπάρχει έλπίς ή αξιόλογος μέθοδος να επεκταθη.

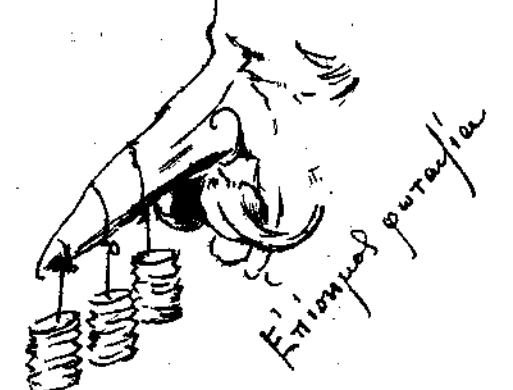
'Ο φίλος μας κ. Ποτάγος, τον όποτον βεβαίως δεν έλησμονήσατε, κατά τας πληροφορίας των Καίρων εύρίσκεται έν Μασσαλίη, όπου φαίνεται ότι δεν διάκειται καλά εις τήν υγείαν του, διότι, ως έπίσης μας πληροφοροϋσιν οι Καίροι, παίρνει γεωγραφικά... χάκια του Blancard.

Λιμνίτις και τροπαιούχος

Είς τής νέας Ελλάδος τή ράχη περπειτώντας ή Τρέλλα μοναίχη, μελιτεϊ νεύρη νου δίχως βίδες και γειάνει ότίν κόρη φορεί, γενομίν' από λίμου τρουινίδις, πύχουρ μίτη σι τούτη τή γη.

Επίσημος φυτασίαν

Ενώπιον 4,000 γρατου

Η... του γρατου

ΤΙ ΘΑ ΓΕΙΝΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝ ΘΑ ΒΡΕΣΗ :

Θα έμποδισθῆ ἡ ἀδελφοποίησις τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, διότι δὲν θὰ δυνηθῶσι κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μεσοσηνέζη, νὰ μεταβῶσιν ὁμοῦ ἐπιδεικτικῶς διὰ τῶν ὁδῶν εἰς τὴν τελετὴν.

Θα βραχῆ ἡ πυρτις τῶν κανονίων τοῦ κ. Σουσάννα ἐν Πειραιεὶ καὶ δὲν θὰ παίρνουν φωτιά.

Θα ματαιωθῆ ἡ τὸ ἐσπέρας λαμπραδῆφορία τῆς γενναίας φρουράς.

Ὁ κ. Ἀρεντούλης θὰ ἐκφωνήσῃ τὴν ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ τελευταίου Πειραιῶς πανηγυρικὸν του... ὑπὸ ἀλεξιβρόχον.

Θα σβύσουν ὅλα τὰ φανακίκα.

Ὅλαις ἢ σημαίαις θὰ μεταβληθῶν εἰς σφουγγαρόπανα.

Θα ἐπιφέρῃ σπουδαίαν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν βροχὴν τῶν λόγων, τῶν ζήτων καὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιδείξεων, καὶ θὰ διδάξῃ ὅτι αἱ πατριωτικαὶ ἐξάψεις, ὡς τὰ ὑπαίθρια θέατρα, πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τῶν καὶ τὸν κερδῶν.

Τὶ εὐεργετικὴ θὰ ἦτο μίᾳ τέτοια βροχὴ!

Ἐν τῇ Ἑστέρᾳ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐδημοσιεύθη ἡ ἀ. πράξις τοῦ ΛΕΩΝΤΟΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗ δράματος ἀνεκδότου τοῦ κ. Ἀχ. Παράσχου. Κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἄσματος εἰς τὴν Βενετίαν μᾶς ἐστάλη τὸ ἐπόμενον :

Ἄσμα Τρουβαδοῦρου

Γνωρίζετε τὴν γῆν τῶν Τρουβαδοῦρων,
τὴν γῆν τῶν σιγαρέτων καὶ τῶν πούρων ;
Γνωρίζετε τὴν γῆν τοῦ βασιλεύει
Τρικούπη γλώσσα, γρόνθος Κοσσονάκου,
Π' ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἐλευθέρως κλέβει
Καὶ ἀρετὴν ἀναζητεῖς τοῦ κάκου ;
Γνωρίζετε τὴν χώραν τῆς λιακάδας,
τοῦ ρετινάτου καὶ τῆς γχιουβετσάδας ;
ἐκεῖ ποῦ τὸν ἄφρα βαλσαμόνει
ἀδυσσαλέα τὸν ὀρητηρίων,
Καὶ εἰς νεφέλας ἐγείρεται ἡ σκόνη,
π' ἔχει ζεστόν χειμῶνα, θέρος κρύον ;
τὴν γῆν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου,
γῆν κατεργαζομένην βλάκων, τραμπούκων,
ποῦ γι' ἀηδόνι κερδοῦν τὸν κοῦκον,
ψάλλε, Μῦσα τῆς Λαύρας, τοῦ Μαρτίου.

Ἦκούσατε εἰς ὁδοὺς ἀπεισιταῦτος
— Ὅς ἐπιτείνουσι οἱ φάνοι τὸ σκότος —
Ἄσματα — ὠρυγὰς ἀκανονίστους,
Μυστηριώδης νάντηχ' εἰς κρότος
Δικτυωτὸν νανοῖγεται κουζίτης
Καὶ εὐσωμος Μαρούλα νὰ προβάλλῃ ;
Γνωρίζετε τὴν χώραν τῶν κηφήνων,
τῶν μεσιτῶν, κερῶν καὶ ὑπαλλήλων,
τὴν πεφειλάεισιν πόλιν τῶν Ἑλλήνων,
τῶν γαϊδαρῶν καὶ τῶν φανδροσκύλων,
Ποῦ θάλλουσι ἀδελφαὶ βροῦμα καὶ πείνα...
Γνωρίζετε τὸν κῆρυκα ἢ ΠΟΗΝΑ ;

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Παπᾶ παιδί

Διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας χωρὶς νὰ εἶνε ἀναμειγμένοι εἰς αὐτὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν συγχρόνων γεγονότων, διὰ τοὺς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ πρᾶκτορος ἐξετάζοντας ὡς ἐπίμονοι ἄγγελοι περιηγηταὶ τὸν ἐν αὐτῷ τελοῦμενον βρασμόν, διὰ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἵτινες δὲν εἰχον τὰ πάθη οὔτε τὴν φοβερὴν ὄρεξιν τῆς μεγάλης ἀλογίστου μάχης, ἣτις καλεῖται δημόσιον καὶ εἶνε τερατώδης Γαργαντούζης λημονῶν τί ἔφαγε πρὸ μιᾶς στιγμῆς καὶ ἀποβλέπων μόνον τί νὰ φάγῃ, ὁ θάνατος τοῦ Βελέντζα ἦτο συμβάν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ παρελθῆ ἀπαράτηρητον. Διότι ἂν τὸ πολὺ δημόσιον, ἀφ' οὗτου ἀπεδόθη εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ ἀθῶος οὔτε ἠρώτησε πλέον περὶ ἐκείνου, ἐν τοῦτοις δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῆ ὅτι ὑπήρξε ποτε ὁ δημοτικώτερος τῶν ἐλλήνων καὶ ὡς ἄνθρωπος, ὅστις συνεκέντρωσεν εἰς ἑαυτὸν τὸν ὄργιστον τῆς περιεργείας σύμπαντος τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα περιεβλήθη τοσούτην ἀπαισίαν φήμην, καὶ ζῶν καὶ θανὼν εἶνε πάντοτε ἄξιος μελέτης.

Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ κλασθῆ τὸν Βελέντζαν εἰμῆ μόνον αἰ ἀπομεινάσαι ὄφρα καὶ κόραι τοῦ ἀλλὰ παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ πρέπει ν' ἀνομολογηθῆ ὑφ' ὄλων ὅτι ὑπήρξεν ὁ μεγαλύτερος ἀντιειμὼνικὸς τῶν νεωτέρων ἐλλήνων. Ἠθυσιασθεῖσα ὑπόληψις αὐτοῦ ἐπέφερε τὰ σπουδαιότερα τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἐργασία καὶ ἔρευνα ἐτών: ἀπεκάλυψε τὸν αἰσθητὸν εἰς πάντας ἄλλ' ὁρατὸν εἰς οὐδένα σάρακα τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως παρουσίασε τὸν πατριωτισμόν, ὑφ' ἣν κυρίως ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι μορφήν τοῦ λωποδύτου, καὶ ἀπεξέδωσε τὴν δικαιοσύνην τοῦ ψευδοῦς γοήτρου τῆς, διότι ἡ ἀθώωσις αὐτοῦ κατέδειξε πλέον πασιφανῆ τὴν ἀθλιότητα τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος.

Ἄν δὲ δὴ παραδεχθῶμεν καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὡς δηκηρῶσσαν αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες, εὐδαίμωνεῖ ὑπὸ τὴν παρούσῃν κυβέρνησιν καὶ τοῦτο εἰς τὸν Βελέντζαν ὀφείλεται, διότι αὐτὸς ἐχρησίμευσεν ὡς ὀστυλοβάτης ἐφ' οὗ πατοῦντες ἀνηλθῶσι οἱ σήμερον κρατοῦντες εἰς τὸ ὄψος τῆς ἀρχῆς καταρραδιουργοῦντες καὶ ἐκμεταλλευόμενοι δεθὲν ἀποκαλυφθέντα ἐγκλήματα ἐπ' ἐγκλημάτων τῶν ὁποίων τῆ ἐκκαθάρισιν ἐμελλον αὐτοὶ οἱ Ἑρακλεῖς ν' ἀναλάβωσιν.

BIBLIA

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΚΟΠΗ. — ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΡΘΟΝ κτλ. ὑπὸ Α. ΚΟΡΔΕΛΛΑ. — Ἐν Ἀθήναις, τυπ. τῆς Ἐνώσεως, 1884. — Ἰδοὺ πάλιν ἐν ἑκ τῶν χρησίμων καὶ εὐσυνειδήτων ἐκείνων ἐπιστημονικῶν ἐργῶν ἃς ὀρεξάμεθα προηκοῦσι τὸν δικαίον ἔπαινον καὶ αὐτοῦ τοῦ μεμψιμοῖρου θεωρούμενου Ἀσμοδαίου. Καὶ ἡ μὲν ἐργασία ὀφείλεται εἰς τὸν διὰ τὰ χροῖμα πάντοτε ἐπιστημονικῶν ἐργῶν γινώσκον ἄδχιον κ. Α. Κορδέλλα, ἡ δὲ πρωτοβουλία εἰς τὸν ἀναμωρωτὴν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς κ. Πάνου Κολοκοτρώνην. Ὁ κ. Κολοκοτρώνης, οὗ αἱ ἐξοχοὶ πρὸς τὴν ἐλληνικὴν στρατιωτικὴν νεότητα ὑπηρεσίαι ἀνεγνωρίσθησαν τέλος εὐτυχῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, εἶνε ὁ διατυπώσας οὕτως εἰπεῖν τὸ ὠραῖον ἔργον τοῦ κ. Κορδέλλα, γενόμενον ἐκ μεταφράσεως, διασκευῆς καὶ ἐπανόρθου τοῦ Ἑγχειριδίου τοῦ ὀδοιπόρου τοῦ Kalitbratier. Ἐκτ' ἡ ἐν τῇ ἐν λόγω βιβλίῳ ὑπάρχουσα πλουσία ἐπιστημονικὴ ὄνομασθεσία, εἶνε ἐργασία ὀλιως πρωτότουπος μεγίστης χρησιμότητος καὶ ἐπιστημονικῆς ἀμὰ καὶ φιλολογικῆς ἀξίας, μεγάλως ἠμῶν τὸν τε συγγραφέα καὶ τὸν τὴν πρωτοβουλίαν σχόντα. Οἱ ὅροι οὗτοι ἀφορῶσι κυρίως εἰς τὴν τοσηγραφίαν καὶ εἰς τὰς σχετικὰς πρὸς αὐτὴν γνῶσεις. Ἀνάλυσις ἐστὶ καὶ ἀτελής τοῦ πολυτίμου ποιήματος ἠθελεν εἶσθαι ἀδύνατος εἶδος τῶν στενῶν ὀρίων τοῦ παρόντος φύλλου, διὸ παύομεν ἐνταῦθα διαδεδομένως αὐτίς τοὺς ἀνευ ἐπιπέξεως ἐργαζομένους ὅτι τυφλάνουσιν ὀλησ τῆς ὑπολήψεως τῆς κερωτισμένης μερίδος τῆς κωνιάς.

Προσεχῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ὑφ' ἡγήτου καὶ παρασκευαστοῦ τῆς Ἀνατομίας κ. Ἀντ. Καλλιδικᾶ τὸ ἀριστον σύγγραμμα τοῦ διασημοῦ Καραῖ Περὶ νόσων τοῦ ἐρματὸς παθησῶν, ὠφελιμώτατον τοῖς τε σπουδασταῖς τῆς ἱατρικῆς καὶ τοῖς ἱατροῖς.